

Halâil

“MÜSLÜMANLAR” dergisinin çocuk ilâvesidir.

Sayı
9
2018

CAMI İLE MEKTEP ARASINDA

Selâmün aleyküm can kardeşler!

Baharın sonu sonbahar oluyor. Sonbahara bir de güz deriz. İşte güz geldi...

Yapraklar dökülmeye başladı. Ağaçlar kış uykusuna yatmak için elbiselerini değiştiriyor. Hem yakın çevremizde hem de dünya çapında yaşanan değişikliği gözle görebiliyo bugünlerde. Aslında her ân birtakım değişimler yaşanıyor. Çünkü Allah her ân farklı bir iş yapıyor. Bunların bazılarını, belki de birçoklarını göremiyor ya da görmüyor olabiliriz, ama bu böyledir. Değişmeyen tek Allah!

Hele baksanıza... Yaz Kur'ân kursuna gidyorduk, sona erdi. Yaz tatilinde idik, ama artık bitti. Şimdi mektep/okul zili çalmaya başladı.

Evet, can kardeşim, yaz Kur'ân kursu bitti, okul başladı. Ama camilerin kapıları açık... Okuldan sonra camiye gitme imkânımız var. Hatta okuldan sonra camiye gitmek bizim için çok faydalı. Gün boyu meşgul olduğumuz derslerin verdiği yorgunluğu birkaç rekât namaz kılarak, birkaç dua ve ayet-i kerime okuyarak atabiliriz. Olmaz mı? Ne dersiniz?

Bir de Kur'ân kursu dediğimiz şey sadece yazla sınırlı değil ya... Her gün olmasa bile en azından hafta sonunda bir iki saatimizi hocamızla yapacağımız derslere ayırabiliriz. Bundan da hiç bir şey kaybetmeyiz. Bilakis çok şey kazanırız: Bilgi, görgü, sevgi, saygı, dostluk, huzur...

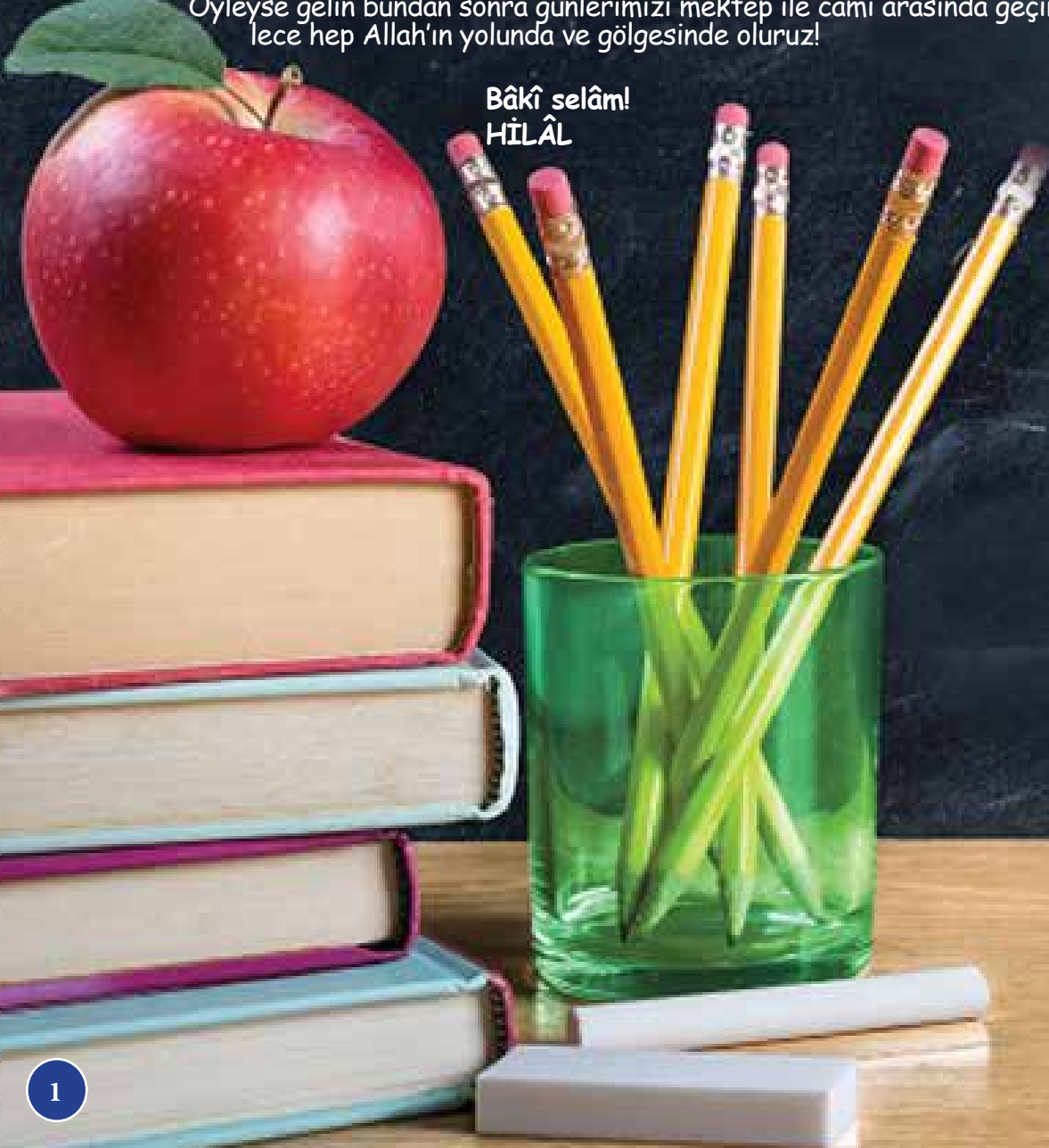
Hatta cami dersimizi tamamlayınca erkek arkadaşlar sıralanarak camide ezanı da okuyabilir. Müezzinlik de artık bizim neslin işi... Hilâl kızlarımız ise birbirinden güzel ilâhileri okur, koroya katılırlar...

Bu arada, bazen camiye gelen yaşlı insanlar bundan rahatsız olur, hatta belki sizi kırabilirler. Buna fazla aldırış etmeyin, onlar yaşlandıkları için sizin yaşınızda iken ne yaptıklarını unutmuşlar... Hoş görün onları!

Ne güzel değil mi, yaz günü düzenli gittiğimiz caminin minareleri sizin ezanlarınızı bekliyor...

Öyleyse gelin bundan sonra günlerimizi mektep ile cami arasında geçirelim. Böylece hep Allah'ın yolunda ve gölgesinde oluruz!

Bâkî selâm!
HİLÂL

Faziletli Fazilet Hanım

Okuldan eve yorgun dönen Kenan, annesini salonda televizyon izlerken buldu.

- Anneciğim, ben okuldan geldiğimde, sen hep mutfakta iftar için yemek hazırlıyor olurdun. Şimdi ne oldu? Fazlasıyla yemeğimiz var mı yoksa?

Halime Hanım güldü:

- Evlâdım, davetliyiz bu akşam. Fazilet hanımlara davetliyiz.

- Anne, Fazilet Hanım kim?

- Aaa evlâdım, Fazilet teyzeni bilmiyor musun? Hani benim arkadaşım. Kendisi de ismi gibi çok faziletli bir kadındır. Bunca yıl arkadaşız, daha bir kötü huyunu görmedim.

Kenan okul yorgunluğuna rağmen soru üstüne soru soruyordu:

- Anne, faziletli ne demek? İyi bir şey mi faziletli olmak?

- Fazilet, bir insanı ahlâklı şekilde hareket etmeye yönelten manevî kuvvettir. Faziletli olmak, çok güzel bir özelliktir. Faziletli insanları başta Allah olmak üzere herkes çok sever.

ANLAŞMAZLIĞIN BÖYLESİ

Bir önceki yıl yapamadıkları umrenin kazasını yapmışlar, Medine'ye dönüyorlardı. Mekke'den ayrılmanın hüznü vardı yüreklerinde. Üç gün yetmemişti özlemlerini gidermeye. Tatlı bir çocuk sesi bozdu sessizliği:

- Amcacığım! Amcacığım!

Sesin geldiği yöne döndü Peygamber Efendimiz. Hazreti Hamza'nın kızı Ümâme'ydi bu. Babası Uhud Gazvesinde şehit olduğundan yetim kalmıştı. İki tarafa salınarak hızla Peygamberimize doğru koşuyordu. Tam Hazreti Ali'nin yanından geçiyordu ki, Hazreti Ali kucakladığı gibi,

- Tut amcanın kızını, diyerek, sevgili eşi Hazreti Fatıma'ya uzattı onu. O sırada devenin üzerinde bulunan Hazreti Fatıma tuttu kızcağızı. Devesinin sepetine koydu.

- Amcamızın kızını müşriklerin elinde bırakıp gidemeyiz, ey Allah'ın Rasûlü, dedi Hazreti Ali. Peygamberimiz Hazreti Ali'ye hak verdi.

Uzun ve yorucu olsa da Hazreti Ali'nin ve Hazreti Fatıma'nın sıcacık refakatinde unutulmaz bir yolculuk oldu Ümâme için. Hazreti Ali ve sevgili eşi Hazreti Fatıma, yetim kızcağıza öz kızları gibi bakıp büyütme düşüncesindeydiler.

Ancak, Medine'ye vardıklarında iki kişi daha çıkmıştı Ümâme'ye bakmak isteyen: Hazreti Ali'nin ağabeyi Hazreti Cafer ve Peygamberimizin azatlısı Hazreti Zeyd bin Hârise.

Üç kişi arasında bitmek bilmeyen bir tartışma başladı. Her biri böylesi bir sevabı kimseye kaptırmak istemiyor, yetim kıza bakma hakkının kendisine ait olduğunu savunuyordu.

- Onu ilk ben aldım. Hem o benim amcamın kızıdır. Onun terbiyesini ve bakımını üstlenmek herkesten çok benim hakkımdır, diyordu Hazreti Ali.

Ağabeyi Hazreti Cafer Hazreti Ali'ye, - O benim de amcamın kızıdır, diyerek itiraz ediyor, üstelik eşim de onun teyzesidir. Onu benim alıp götürmem daha uygun olur, diyordu.

Kendisiyle Hazreti Hamza arasında bizzat Peygamberimiz tarafından kurulan kardeşlik bağını hatırlatan Zeyd bin Hârise ise,

- O benim kardeşimin kızıdır. Bana herkesten daha yakındır, diyerek itiraz ediyordu.

Tartışma böylece uzadı gitti. Bir anlaşmaya varamadılar. Meseleyi Peygamberimize götürüp onun vereceği hükme göre hareket etme kararı aldılar.

Her birini tek tek dinledi Peygamberimiz. Meraklı bakışları arasında,

- Teyze anne makamındadır, buyurdu ve Ümâme'ye Hazreti Cafer'in bakmasını uygun gördü.

Çok sevindirdi Hazreti Cafer'i bu karar. Hazreti Ali ve Hazreti Zeyd bin Hârise ise çok üzüldüler. Ancak Peygamberimizin kararı karşısında boyunları kıldan inceydi.

İyilikte yarışmalarından çok memnun olan Peygamber Efendimiz üç dostuna ayrı ayrı iltifat etti.

- Sen bendensin ben de sendenim, buyurdu Hazreti Ali'ye.

- Senin hem görünüşün hem de huyun bana benzer, buyurdu Hazreti Cafer'e.

Sonra Zeyd bin Harise'ye döndü.

- Sen bizim kardeşimizsin, dostumuzsun, diyerek onun da gönlünü aldı.

KIPIR KIPIR

BİR KUŞ

MALZEMELER

- Bir tane karton bardak
- Bir tane kullanılmış pil
- Bir adet paket lastiği
- Bir miktar ip
- Makas, bant, yapıştırıcı, renkli kartonlar

Paket lastiğini pile bant ile yapıştırıyoruz, ipi de onların üzerine yapıştırıp etrafına makara sarar gibi doluyoruz.

1

Bardağı işaretli yerlerinden deliyoruz ve karşılıklı olan deliklerden lastikleri geçiriyoruz. Lastikleri sabitlemek için pipetleri kullanıyoruz. Makaradaki ipi de delikten geçirip ucuna pipet bağlıyoruz.

2

Arkadaki ipi sonuna kadar çekip bırakıyoruz ve kıpır kıpır olan kuşumuzu izliyoruz.

4

Bardığımızı ters çevirip kartonları kullanarak kuşumuzun kanat, gaga ve gözlerini oluşturuyoruz. Dilerseniz bunları boya kalemleri ile de yapabilirsiniz.

3

Ecdadımızın Dilinden Atasözlerimiz

آغاچ یاش ایکن اگیلیر

هر شی زماننده اولور. کوچک بر فیدانی باشندن طوتوب
آشاغی چکسه گز، اگیلیر. پکی، آغاجی چکه بیلیرمیسگنز؟
خیر! انسان ده کوچکلگنده یایمسی کرکنلری یایبیلیرسه
راحت ایدر. اگر یایامازسه، یاشی ایلرله دکجه یایمق چوق
داها زورلاشاجقدر. حتی امکانشز حاله کله جکدر. هایدی،
یایمه مز کرکنلری یایالم. زمانمزی بوش یره خر جامایالم.

AĞAÇ YAŞ İKEN EĞİLİR

Her şey zamanında olur. Küçük bir fidanı başından tutup aşağı çekerseniz, eğilir. Peki, ağacı çekebilir misiniz? Hayır! İnsan da küçüklüğünde yapması gerekenleri yapabilirse rahat eder. Eğer yapamazsa, yaşı ilerledikçe yapmak çok daha zorlaşacaktır. Hatta imkânsız hale gelecektir. Haydi, yapmamız gerekenleri yapalım. Zamanımızı boş yere harcamayalım.

BİZİM SAYFA = BİZİM TAYFA

Edebiyatımız

Deliormanlı Dinçer Haliçov (1919?-1999)

Dinçer Recebov Haliçov (asıl adı Ahmet), 1919/1920 yılında Şumnu'ya bağlı Kabüyük-Söğütlü (Virbak) köyünde doğmuştur. Şumnu'daki Nüvvâb okulunun beş yıllık lise kısmından 1940 yılında, üç yıllık yüksek kısmından da 1945 yılında mezun olmuştur.

O zamanlarda var olup günümüzde olmayan Türk okullarında 10 yıl kadar öğretmenlik yapmıştır. Razgrad'ın Caferler (Sevar) köyünde öğretmenliğe başlayan Dinçer Haliçov, Eski Zağra (Stara Zagora) Türk Pedagoji Enstitüsünde ve Rusçuk Türk Kız Lisesinde eğitimciliğe devam etmiştir.

Kısa bir dönem Rusçuk'ta çıkan Türkçe "Tuna Gerçeği" gazetesinde çalışan Dinçer Haliçov, ardından Sofya'da Narodna Prosveta Yayınevinin Türkçe Okul Kitapları Şubesinde redaktör olarak göreve başlamıştır. Bu görevi esnasında özellikle Türk öğrencilerin eğitim gördüğü Türk liselerine edebiyat ve tarih dersleri kitaplarının hazırlanmasında büyük emeği geçmiştir. Ardından Sofya Radyosu Türkçe Yayınlar Şubesinde redaktör olarak çalışarak emekli olmuştur. 1999 yılında Sofya'da vefat etmiştir.

Dinçer Haliçov, yürütmüş olduğu görevleri esnasında Bulgaristan Türk basınında şiir, hikâye ve yazılar yayınlamıştır. "Filiz" gazetesi "Yeni Hayat" dergisi ve başka yayınlarda çocuk şiirleri basılmıştır. Yazarın şiirleri Müsamettin Işık tarafından 2010 yılında derlenerek fotokopi yoluyla çoğaltılmak suretiyle edebiyatımıza kazandırılmıştır.

Güler Yüz

Her kişide sağlığın,
İyiliğin, varlığın
Hayata bağlılığın
Aynasıdır güler yüz.

Kendisine güvenin,
Çalışmayı sevenin
Güçlükleri yenenin,
Aynasıdır güler yüz.

Güler yüzlü olmalı,
Yürek neşe dolmalı
Somurtkanlık ayıp şey,
Sen de göster güler yüz!

Güz

Rengi soldu otların,
Yeşillikler azaldı.
Güzel yaz mevsiminden,
Sarı yapraklar kaldı.

Açıldı leyleklerin
Yolculuğa kanadı.
Kırları, ormanları
Mor çiğdemler aldı.

Bulutlar küme küme,
Hava takındı sert yüz.
Mevsim artık değişti,
Yurdu kucakladı güz!

Okul

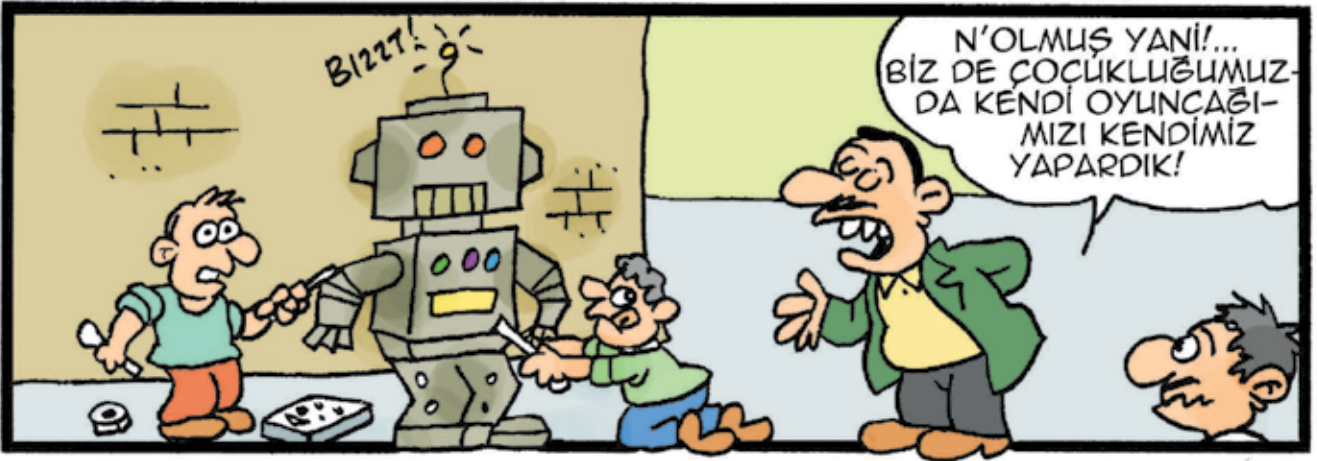
Ana kucağı sensin,
Bana canım okulum.
Herşeyi öğretensin,
Açıldı bilgi yolum.

Şehirli, köylü çocuk
Senden alır hızını,
Sensin bilgili yapan,
Erkeğini kızını.

Seni ömrüm boyunca
Unutamam okulum,
Senin kapından başlar,
Hayat, yükseliş yolum!

Neşeli Karikatürler

Ahmet Çakır

HEM OKUDUK HEM DE EĞLENDİK!

Akbunar,
Kamenna ve
Paşaköy

Lüblen

Gabarevo

Torlak/Tsar Kaloyan

Kesarevo

Kalugereve

Cebel

УЧИХМЕ И СЕ ВЕСЕЛИХМЕ!

София

Юндола

Дорково

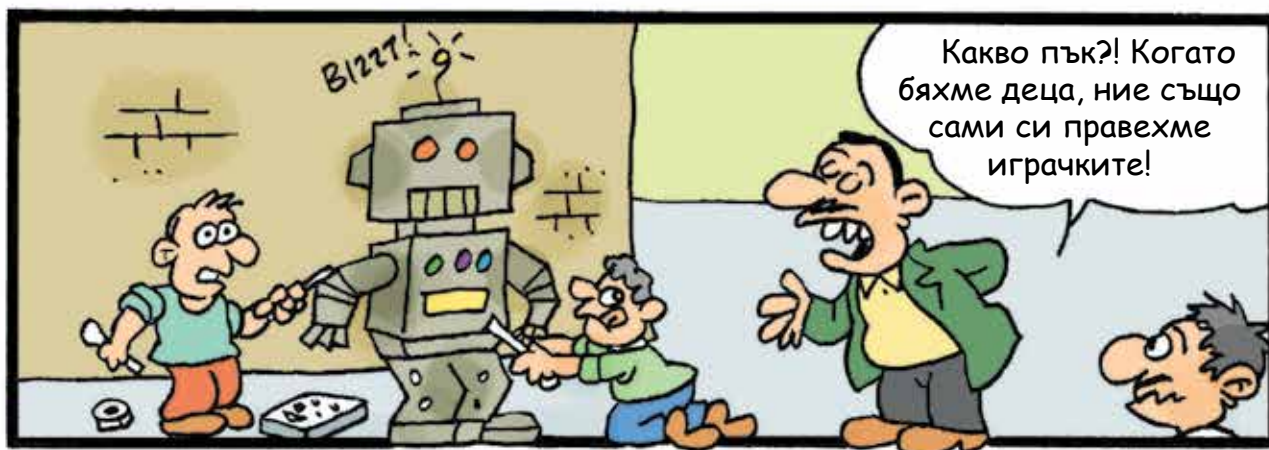
Драгиново

Церовище

Бабяк

A full-page photograph of soccer player Osman Dembélé in a blue and red striped FC Barcelona kit, dribbling a soccer ball. The background is a light grey with some red and white brushstrokes.

Мюсюлманинът шампион на Мондиал 2018:

ДЕМЪБЕЛЕ

Младата футболна звезда Осман Дембеле е роден на 15 май 1997 г. във френския град Вернон. Дембеле е мюсюлманин с африканско потекло. Баща му произхожда от Мали, а майка му е от Мавритания.

Той е френски футболист, един от седмината мюсюлмани във френския национален отбор, вдигнал световната купа тази година в Русия, както и един от най-добрите и скъпоплатени нападатели в Европа. В настоящия момент играе за испанския гранд „Барселона“.

Дембеле дебютира за резервния отбор на „Рене“ на 6 септември 2014 година. На 9 ноември 2014 г. вкарва първия си гол срещу резервите на „Лавал“.

На 22 ноември 2015 г. записва професионалния си дебют в Лига 1 срещу „Бордо“. На 9 януари 2016 г. отбелязва първия гол за „Стад Рене“ срещу „Лориан“. На 6 март 2016 г. Дембеле вкарва първия хеттрик в професионалната си кариера при победата над „Нант“. Едва на 18 години, Дембеле завършва първия си сезон в професионалния футбол с 26 мача и 12 гола.

От 1 юли 2016 г. Дембеле е в германския гранд „Борусия Дортмунд“.

На 25 август 2017 г., подписвайки петгодишен договор, преминава в „Барселона“. Сумата по трансфера е 105 млн. евро.

Осман Дембеле стана един от шампионите на Световното първенство по футбол тази година в Русия.

За изразяване на благодарността си към Аллах заради постигнатите професионални успехи и на признателността си към своята майка след Мондиал 2018 г. Дембеле обяви благородното си решение да построи джамия в Мавритания. В южната част на африканската държава се намира родното място на майка му Фатима. Ислямска република Мавритания граничи с Атлантическия океан. Има 4-милионно население, което почти изцяло е мюсюлманско.

ЕТИЧНИ ПРАВИЛА ПРИ ТЪРСЕНЕ НА ЗНАНИЕ

Д. Хатип

Мили деца!

Вече знаете, че търсенето на знание е задължително за всеки един от нас. Заедно с това, когато полагаме усилия за придобиване на полезни знания, ние трябва да внимаваме за следните етични правила:

1. Когато нашите родители ни пращат на училище или Коран-курс, не бива да им се сърдим, а да им благодарим за това. Тъй като те ни обичат и искат само доброто за нас. Родителите ни желаят да станем добри, образовани и почтени мюсюлмани.

2. Винаги трябва да тръгваме навреме за училище, за да не закъсняваме. Пристигането навреме е знак за уважението ни както към нашия учител, така и към нашите съученици.

3. При излизане от дома да казваме: „Бисмиллях, тевеккелту аляллах! – В името на Аллах, единствено на Него се уповавам!“.

4. При среща по пътя с приятели или по-възрастни от нас да ги поздравяваме със „Селямун алейкум“.

5. При влизане в училището или Коран-курса да четем следната дуа: „Рабби, зидни илмен ве фехмен, ве-елхикни би-с-салихин! – Я, Рабби! Увеличи познанията ми, дари ме с прозрение и ме стори от праведните Ти раби!“.

6. При влизане в класната стая, ако сме дошли навреме, сядаме и се подготвяме за учебния час. Ако сме закъснели, най-напред поздравяваме, после се извиняваме за закъснението и искаме разрешение за сядане от учителя. Ако ни позволи – сядаме, ако ли не – чакаме, докато ни разреши.

7. По време на час слушаме внимателно и не правим неща, които ще ни разсеят или ще отклонят вниманието на съучениците ни.

8. Ако има нещо, което не сме разбрали от урока, не се срамуваме да попитаме, а искаме разрешение и питаме учителя си, докато сме в клас. Учителят няма да се разсърди, а ще остане доволен от нашия въпрос и ще ни помогне с удоволствие.

9. По време на междучасията се държим възпитано – така, както подобава на мюсюлманин.

10. Когато свършат учебните занятия, благодарим на учителя си и му пожелаваме приятен ден, после възпитано се прибираме у дома...

ХИМИКАЛКАТА

Джелял беше син на беден дърводелец. Седеше край пътя и плачеше - беше си изгубил химикалката.

Един добре облечен човек, който минаваше оттам, видя Джелял да плаче и като разбра защо тъгува, извади от джоба си химикалка.

- Това ли е химикалката, която изгуби? - попита човекът.

Едвам сдържайки се да не се разреве пред непознатия, Джелял отвърна:

- Не, моята химикалка не беше толкова хубава.

Като чу това, човекът се зарадва на честния отговор на Джелял:

- Тогава - каза мъжът, - като награда за твоята честна дума, аз ти подарявам тази химикалка. Моля да я приемеш.

«إِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ
وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ.»

Любимият ни Пейгамбер (с.а.с.) е съобщил, че ще има награда от Аллах за тези, които казват истината:

„Казването на истината води човека към добро, а доброто - към дженнета“ (Бухари, Едеб, 89).

- Аз пръв я взех. Освен това тя е дъщеря на чичо ми. Правото да я отгледам и възпитам принадлежи най-вече на мен - твърдеше Хазрети Али.

Брат му, Хазрети Джафер, възразяваше:

- Тя е дъщеря и на моя чичо. Освен това съпругата ми е нейна леля. По-правилно е аз да я взема.

А Зейд бин Харисе, напомняйки за братската връзка между него и Хазрети Хамза, създадена лично от Пратеника Мухаммед (с.а.с.), казваше:

- Тя е дъщеря на моя брат. По-близка ми е от всеки друг.

Разправията се разрасна и продължи. Не можах да стигнат до едно споразумение. Решиха да представят проблема пред Пейгамбера и да постъпят така, както нареди той.

Расулюллах (с.а.с.) изслуша поотделно всеки от тях и каза:

- Лелята е като майката. - И повели Умаме да бъде отгледана от Джафер.

Това решение безкрайно зарадва Хазрети Джафер. А Хазрети Али и Хазрети Зейд бин Харисе се натъжиха много. Обаче не можеха да противоречат на решението на Пратеника (с.а.с.).

Хазрети Мухаммед, който беше много доволен от това, че тримата се състезаваха помежду си в името на доброто, се обърна поотделно към всекиго от тях с поощрителни думи:

- Ти си от мен и аз съм от теб - каза на Хазрети Али.

- Ти приличаш на мен и по характер, и по профил - рече на Хазрети Джафер.

След което се обърна към Зейд бин Харисе с думите:

- Ти си ни брат и приятел!

Кой ще я отгледа?

След приключване на поклонението умре, което миналата година не бяха успели да изпълнят, се връщаха към Медина. Сърцата им бяха тъжни заради раздялата с Мекка. Три дни не бяха достатъчни да се наситят на Мекка. Изведнъж звънлив детски глас наруши тишината:

- Чичо! Чичо!

Пратеника (с.а.с.) се обърна към посоката, откъдето идваше гласът. Това беше Умаме - дъщерята на Хазрети Хамза. Баща ѝ беше загинал в битката при Ухуд и тя бе останала сираче. С бързи стъпки тичаше към Пейгамбера. Докато минаваше покрай Хазрети Али, той я грабна на ръце и се обърна към съпругата си Хазрети Фатима:

- Хвани дъщерята на чичо си!

Хазрети Фатима, която седеше върху камилата, взе момиченцето и го сложи в коша до себе си.

- О, Пратенико на Аллах, не можем да оставим дъщерята на чичо ни при неверниците - каза Хазрети Али. Пратеника подкрепи идеята на Хазрети Али.

Въпреки че пътят беше дълъг и изтощителен, това пътуване с Хазрети Али и Хазрети Фатима беше много приятно за Умаме. Али и скъпата му съпруга Хазрети Фатима имаха желание да отгледат сирачето Умаме като свое собствено дете.

Обаче след като пристигнаха в Медина, се появиха още двама души, които също искаха да отгледат Умаме: братът на Хазрети Али - Хазрети Джафер, и освободеният от Пратеника (с.а.с.) роб Зейд бин Харисе.

Сред тримата започна една дълга разправа. Всеки защитаваше тезата, че именно той има право да отгледа сирачето, и не желаше да сподели това с никого друго.

ДОБРОДЕТЕЛНАТА ФАЗИЛЕТ ХАНЪМ

Кенан, който се върна уморен от училище, видя майка си да гледа телевизия в хола.

- Мамо, винаги когато се връщам от училище, те намирам в кухнята да приготвяш вечеря. Какво се случи днес, че не готвиш? Нима имаме храна, останала от вчера?

Халиме ханъм се засмя:

- Не, сине, канени сме на вечеря. Поканени сме в дома на Фазилет ханъм.

- А коя е тази Фазилет ханъм? - попита Кенан.

- Ааа, сине! Не познаваш ли леля ти Фазилет? Моята приятелка... Наистина добродетелна жена, достойна за името си - „фазилет“ означава добродетел. От толкова години сме приятелки и досега не съм видяла лоша постъпка от нея.

Въпреки че беше уморен от училище, Кенан продължаваше да задава въпросите един след друг:

- Мамо, а какво означава да си добродетелен, да си „човек с фазилет“? Хубаво ли е?

- Добродетелността е духовна сила, която насочва човека да действа според моралните норми. Да бъдеш добродетелен, е нещо много хубаво и е прекрасно качество. Добродетелните хора са обичани както от Аллах, така и от всички останали същества.

МЕЖДУ ДЖАМИЯТА И УЧИЛИЩЕТО

Селямун алейкум, скъпи приятели!

Есента приближава...

Започнаха да падат листата. Дърветата си сменят дрехите, за да се подготвят за своя дълъг зимен сън. Тези дни спокойно можем да видим промените, които настъпват в близкото ни обкръжение и в глобален мащаб. Впрочем всеки момент настъпват промени! Защото Аллах всеки миг извършва нещо ново. Някои от тези неща, а може би доста от тях, не ги виждаме, но те са факт. Промените настъпват...

Вижте само...

Довчера посещавахме летния Коран-курс, обаче той вече приключи. Бяхме в лятна ваканция, която също свърши. Започна да бие училищният звънец.

Мила сестро и скъпи братко, да, наистина летният Коран-курс свърши и започва училището. Но вратите на джамията са отворени за нас... Имаме възможността след училище да ходим в джамията. Дори мога да кажа, че ходенето на джамия след училище е много полезно за нас. Като кланяме няколко рекята намаз, правим дуа и прочитаме няколко айета, можем да премахнем умората от учебните занятия, нали? Какво ще кажете?

Май трябва да се пробва...

Освен това да не забравяме, че

Коран-курсовете не се ограничават само с лятото... Особено в почивните дни, през уикендите винаги можем да заделим няколко часа за уроци при нашия ходжа и да научим нещо от него или да затвърдим наученото. И нищо няма да загубим от това. Напротив, ще спечелим много - знания, възпитание, обич, уважение, приятелство, спокойствие...

Дори след приключване на урока ви в джамията може да четете езана - един по един, всеки ден, редувайки се с приятелите ви. Само да знаете, че понякога възрастните, които посещават джамията, може да се дразнят от това, още повече - може и да ви критикуват и нагрубят. Но вие не им обръщайте внимание, тъй като те вече са на години и са забравили това, което са правили на вашата възраст... Подхождайте с разбиране към тях!

Колко е хубаво, че имаме джамии, които посещаваме редовно през лятото, те ви очакват и сега, минаретата им чакат вашия езан... Хайде тогава да прекараме дните си между училището и джамията. Така постоянно ще бъдем по пътя на Аллах и под Неговата закрила...

С топли поздрави!

ХИЛЯЛ

за връзка: hilal.dergi@abv.bg

Сабит М. Муса - Краище

Детско приложение на сп. "МЮСЮЛМАНИ"

Брой
9
2018